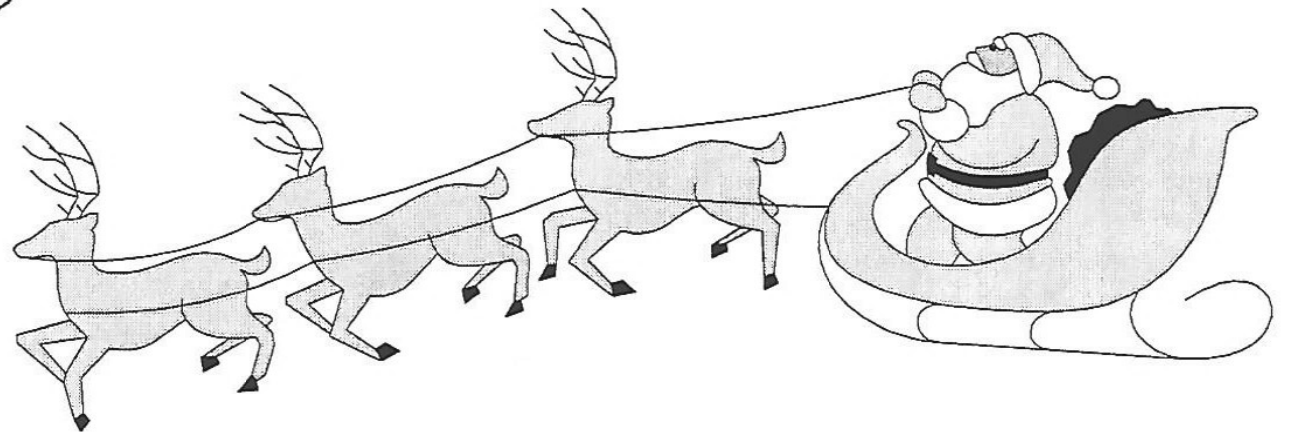

Joulu-
numero
4/1995

Sisältö:

s.5
Ulkki
ulkomailla

s.10
Muutoksia

s.13-16
Kesäyön
painajainen

s.17
Nuorisopalsta

s.18-19
Musa-
nurkkaus

Sisällys:

- s2..... Pääkirjoitus
- s2..... Teknisetiedot
- s3..... Puheenjohtajanpalsta
- s4..... Työstä ja suojelusta
- s4..... runo: J. Kytöaho
- s5..... Ulkki ulkomailla
- s5..... kuva: Hipa
- s6-7..... Vantaan vainioilta
(Ulkista)
- s7..... runo: O.R.
- s7..... kuva: Hipa
- s8..... Virkeyttä vesiltä
- s9..... Mietteitä vuoden var...
- s9..... runo: O.R.
- s9..... kuva: J. Somermäki
- s10..... Muutoksia
- s11-12... Muutoksista ja muu-
tosvastarinnasta
- s12..... kuva: ?
- s13-16... Kesäyön painajainen
- s17..... Nuorisopalsta
- s18-19... Musa-nurkkaus
- s20..... kuva: ?

Kansi: Jarmo Somermäki

Pääkirjoitus

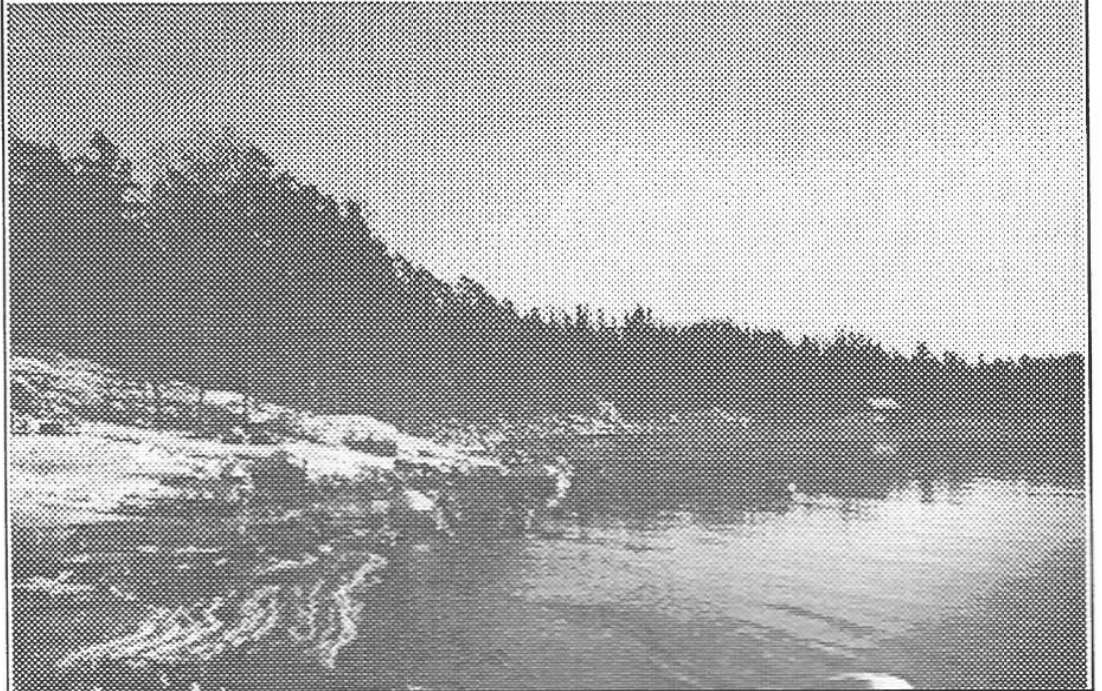
Vuosi -1995 lähenee loppuaan ja uusi vuosi tuo meille uudet haasteet. Kulunut vuosi on ollut edunvalvonnan kannalta varsin raskas, kuten monista tämän lehden kirjoituksista voimme lukea. Tosin monia valonpilkahduksiakin on vuoden varrella nähty.

Kuten jo mainitsin, uusi vuosi tuo uudet haasteet koko edunvalvotaorganisaatiolle. Muistaakseni keväällä on edessä siirtyminen käsittelyyn uuteen palkkajärjestelmään. Se yksinään tulee olemaan varsin kova pala purtavaksi, niin työntantajapuolelle kuin edunvalvojillemmekin. Lopputulos tulee nähdäkseni olemaan varsin suureltaosin kiinni siitä kuinka hyvin esimiehet oppivat puolueettomasti arvioimaan alaiensa osaamisen. Enpä totisesti haluaisi olla heidän housuissaan kun he joutuvat sitä pähkäilemään. Niinpä toivotankin kaikille tämän ongelman osapuolille viisautta ja pitkää pinnaa.

Pasillin toimitus kiittää kuluneesta vuodesta niin lukijoitamme (mikäli heitä vielä on) kuin kaikkia avustajiammekin. Toivottavasti jaksatte edelleen lukea Pasillia ja myös kirjoitella siihen ahkerasti.

Toivotamme kaikille oikein HYVÄÄ JOULUA ja ONNELLISTA UUTTA VUOTTA.

PS. Esittäisimme kainona pyyntönä lukijoille, että antaisitte palautetta siitä, millaista Pasillia haluatte meidän jatkossa tekevän. Eli millaisia juttuja lehteen haluatte ja millaisia ette.

**Pasilli 4/95 - Postiliiton Paslan osasto r.y:n tiedotuslehti - 10. vsk - Osoite: PL 25, 00011 POSTI
Puhelin 920 451 7260**

**Toimitusneuvosto: Matti Penkkimäki vt päätoimittaja, Sami Nevalainen vt toimitussihteeri, Ari Mälkönen,
Hannu Penttinen ja Kari Pihlaviita**

Painopaikka: Painatuskeskus, Pikapaino Opastinsilta

Puheenjohtajan palsta

On joulukuu. Pimeys valtaa päivä päivältä yhä enemmän aikaa. Luminarskuu kävellessä talvisaappaiden alla ja pakkanen harjoitelee puremistaan poskipäihin. Kaamos tuntuu jo käsinkosketeltavalta tänä pimeänä vuodenaikana, myös täällä pääkaupunkiseudulla. Vuosi -95 lähenee loppuaan. Joulun ja sen myötä kaivatun hetken rauhan saapuminen tuntuu jo ihmismielissä.

Kulunut vuosi 1995 on edennyt Posti oy:sä nopeiden muutosten saattelemana. Henkilöstön työmäärän lisääntymisenä ja työajankäytön mitä erilaisimmilla 'kokeiluilla'. Edellisen vuoden ennusteista huolimatta ovat taveraja käsittelymäärät kasvaneet ja jatkavat yhä kasvamistaan.

Postinkäsittelyä on Pasilassakin koneellistettu, mutta siitä huolimatta ihmistyövoiman tarpeellisuus tehtävissämme on jatkossakin kiistaton. Työntekijöidemme kohtelu tehtaassamme ei kuitenkaan mielestäni ole parantunut uuden tiimi- ja soluorganisaation myötä. Eräiden esimiesvastuussa työskentelevien henkilöiden toimet henkilöstöpoliittisissa asioissa ovat välillä ottaneet aimo askeleen taaksepäin. Entiseen virkasuhdekulttuurin ja -byrokratian toettamiseen on liian monella jäänyt 'ratas' päälle. Muutama uusikin esimies siihen tukeutunut ja mallin sisäistänyt. Käskyttäminen, uhkailu ja valvonnan kiristymisen ovat vielä tuoreessa muistissa ja monen toimintaohjeena.

Useat vuoden -95 aikana tapahtuneet asiat tällä saralla eivät ainakaan auta pyrkimyksissämme. Tavoitteenahan työkuulttuurin muutoksessa postikeskuksessa oli ja on edelleenkin mm. avoimuuden lisääntyminen, viihtyvyys työpaikalla ja turvallisuudentuntu työpaikkojen säilymisen suhteen.

Mitä kumallisimmilla työaikakokeiluilla ja henkilöstön eri-arvoisuuteen asettamisilla on työnantajamme pyrkinyt estämään etenemisen henkilöstöpolitiikassa haluttuun/toivottuun suuntaan. Ihmisten pitäminen pelinappulana tässä nykymuotoisessa 'tulospelissä' on lopputuloksen kannalta katsottuna erittäin arveluttavaa.

Postiliiton Pasilan osaston vastustuksesta huolimatta on postikeskuksen johto hitaasti hivuttamalla muuttanut myös henkilöstörakennetta suuntaan, joka ei ole oikea. Mm. kaupan-, hotelli- ja ravintola-alan matkiminen käyttämällä 'keikkatyövoimaa' postinkäsittelytyössä on erittäin huolestuttava asia, joka varmasti lisää epävarmuudentunnetta työyhteisössämme. Alueellamme tämä tulee korjata siten, että luodaan ja rakennetaan pysyviä ja kokoaikaisia työtehtäviä. Ruuhka huippujen tasaamisessa osapäiväisten työpanosta tulee käyttää harkitusti ja yhteisten pelisääntöjen puitteissa.

Postin OY-kausi on lisännyt roimasti luottamusmiesten ja muiden

edunvalvojien työsarkaa. Siitä huolimatta on kulunut vuosi ollut erilaisten tehtävienhoidon kannalta mielenkiintoinen. Kiitän kaikkia eri hankkeissa toimineita henkilöitä toiminnastanne ammattiosaston ja jäsenistömme parhaaksi. Toivon myös kaikille uutta voimaa suuntaamalla toimintamme vuoden 1996 mukanaan tuomiin hankkeisiin ja koitoksiin.

**TOIVOTAN KAIKILLE
JÄSENILLEMME
RAUHALLISTA JOULUA JA
HYVÄÄ UUTTAVUOTTA 1996**

Hannu Sojakka

Työstä ja suojelusta

Elämme kohta postaalisesti kiireisintä aikaa. Loppuvuosi on perinteisesti yhtä mylläkkää, seuraavan vuoden budjetit painaa päälle. Mutta kiitettävästi ne ollaan saatu tehtyä ilman luottamusmiehiä, jotta se siitä yhteistoiminnasta. Luin huolestuneena artikkelia, joka on päivätty 14.11.-95 ja käsittelee lisääntyneitä työtapaturmia. Työtapaturmat lisääntyivät vuonna -94 4% ja työpaikkakuolemat 10% ja tämänvuode alkupuoliskolla on nousu ollut 7% viimevuoteen verratuna. Johtuisiko tämä kiireestä ja huonosti koulutetun työvoiman käytöstä! On ollut mielenkiintoista seurata, kun verottaja on alkanut ratsaamaan rakennustyömaita ja ravintoloita. Näistä on löytynyt

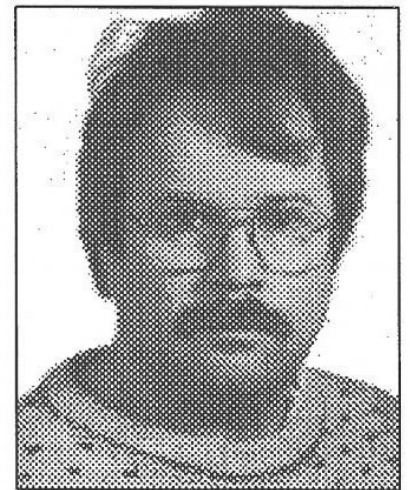
tuntuva määrä pimeää työvoimaa, mikä on mielestäni hyvä osoitus näiden työnantajien moraalista ja halusta keinotella työvoimalla maksimoidakseen voittonsa työntekijän kustannuksella.

Konsernimme on tekemässä vuosisadan tuloksen, mutta mitäpä siitä saa tuloksen tehneet ruohonjuritason duunarit? Epäilisin, että piispan perinteisen siunauksen ja kaiken pelastavan pääjohtajan kiitoksen. Kyl maar sil taas vuoden jaksaa eteenpäin. Emmehän me ahneita ole, emmehän?

Koska tämä on vuoden viimeinen Pasilli, niin haluan kiittää kaikkia työtovereitani kuluneesta rankasta vuodesta sekä toivottaa hyvää ja

rauhallista joulua, sekä parempaa parempaa ja ihmisläheisemmän henkilöstöpolitiikan höystämää vuotta 1996. Samalla kiitän muita valtuutettua ympäri laajan Suomenmaan yhteistyöstä tällä loputtomalla saralla.

M. Poutanen tsv

SIITÄ TÄMÄ RÖHKIMINEN ALKOI

1.

*Terveys sisar testaili lasten kuuloa
kuiskaamalla muutaman metrin
päästä
eri elukoitten nimiä.*

*Jos lapsi kuuli mitä elukkaa
terveys sisar kuiskasi
lapsen kuulo oli normaali.
Kun minun vuoroni tuli
terveys sisar kuiskasi SIKÄ.
Minä siihen etää ite oot.
Siitä tämä röhkiminen alkoi.*

2.

*Raittiuskirjoituskilpailuissa voitin
jonkun ryhdikkään kirjan
eri merkkihenkilöiden elämänvaiheista
joissa en nähnyt silloin mitään merkittävää
enkä näe vielä kukaan.
Mitä nyt joku oli kehitellyt lentokoneen
ja toinen aseeseen
jolla voi ampua sen koneen alas.*

JOUNI KYTÖÄHO

ULKKI ULKOMAILLA

Lokakuisena Sunnuntai-aamuna joukko hyvin reippaita ulkomaanpostin reissaajia astui laivaan kohti etelää. Aamunavauksen jälkeen odotti laivan seisovat pöydät notkuen eksoottisia ja tavallisempiakin herkkuja, kaikkia maisteltiin.

Matka sujui joutuisasti ja pian olimme Tallinnassa. Sää ei suosinut mutta seura oli sitäkin ratoisampaa. Meitä kuljettanut bussi hajosi, kumma kyllä emme olleet kovin

yllättyneitä / pettyneitä - siitähän seurasi vain pientä seikkailua.

Kävimme must-paikoissa kuten Mustamäen torilla, Kaubamajassa ja Viru-hotellissa. Joku löysi lapsille kauniita vaatteita, toinen jatkojohdon ja kolmaskin jotain musiikkia.

Paluumatka alkoi yllättävän pian ja sujui leppoisasti porukan survoutuessa kahteen hyttiin seurustelemaan ja tanssiravintola

parketille keinumaan. Tuliaisia oli runsaasti niinkuin kuvaan kuuluu ja melkein kaikki pääsivät samalla laivallakin takaisin. Ilmoittautuneita oli 67 ja vain pari pelästyivät hurjaa säätä.

Joten reissu oli onnistunut ja virkistävä niinkuin virkistysrahoilla toteutettuna tulee ollakkin, kiitokset Marjukalle

Siru.

Vantaan vainoilta (Ulkista)

Valitsin tälläisen otsikon tällä kertaa, sillä sehän kuullostaa minusta ainakin hyvin laajalta, väljältä ja avaralta. Tätä kaikkea “avaruuttahan” meille tarjottiin 1,5 vuotta sitten. Puhuttiin kauniisti yhdestä “suuresta” perheestä joka saman katon alla työskentelisi ja ahertaisi niin aamuin, päivin, illoin ja öin. Tavara kulkisi suit sait ahkerien käsiemme läpi niin ettei sitä kunnolla eden huomaisi.

Pikku johtajamme kellottelivat aikoja, aivan kuin raveissakin ennen varsinaisia lähtöjä. Paketteja tulee ja menee samoin kirjeitä, rekat piipahtavat laitureissamme pikimiten sillä eihän niillä ole aikaa odotella, kaikki tapahtuu todella vikkellästi näinhän on suunniteltu. Kontit tuodaan satamasta, lasketaan pihaan, ovet auki ja tyhjäksi, ennenkuin auton perävalot ovat ehtineet edes hävitä kaikki on taas ohii ja mikä “aika”, näinhän piti olla. Tilaakin on pitkälle vuoteen 2000 ja volyymit saavat kasvaa moninkertaisiksi, kyllä me pärjätään.

Tämä oli reilun 1,5 vuoden takaista sen hetkistä tosiasiaa, kaikki oli niin” kaunista silloin.

Mutta me työntekijät sekä (Pasilan os.) näimme jo kaiken tuon “suuruuden” hullutteluksi jo silloin ja kun ei kunnan yhteistyötä syntynyt, erkanimme hankkeesta pois. Annoimme kuitenkin hyviä vinkkejä, oikeiden toimintojen olosta oikeilla paikoilla, mutta mitä vielä, meitä ei haluttu, kuunnella,

meille jopa naureskeltiin, kaikkihan on niin selvää ja yksinkertaista, eikö uusi kelpaa? Rahaa paloi ja aikaa kului. Oli oikeat “koti-inssien” kissanpäivät. Minä sanon näin ja minä näin sinä noin ja sitten tehdään näin ei kun noin. Voi, Tämähän on mielekästä ja hauskaa.

Jätänkin nyt nuo muistelot joista voisi kirjoittaa vaikka oman Pasillin.

Siitä on siis kulunut reilut 1,5 vuotta. Paljon on tapahtunut tuona aikana niin ulkissa kuin tietysti muuallakin. Me työntekijät aloimme tottua jo tähän uuteen tilanteeseen, aloimme tosissamme puhaltamaan yhteen hiileen ja totuimme suuremmilta osin niin työmatkakuluihimme kuin työkohteisiimme ja työmenetelyihinkin. Kaikki alkoi taas näyttää hyvältä.

Sitten tuli se monien ihailema kummajainen, sehän oli se EU.

Taas alkoi tapahtua, henkilöstöä tuli ja meni, oli uudelleen sijoittelua, oli määräaikojen lopetteluja, oli irtisanomisia. Tuli oikea “stressikausi”, ihmiset olivat hermostuneita kukaan ei tiennyt tulevaisuudesta yhtään mitään. Töitä painettiin vaan pirunmoista vauhtia, etten minä vain olisi seuraava lähtijä. Olihan niitä, totta tosiaan, lähtijöitäkin kuka minnekin, lähes 100 (sata) ihmistä lähti (kuka pakosta, kuka omasta halustaan kyllästyen jo tähän touhuun, kuka polttaen päreensä, kuka siirtyen kortistoon, jotkut pääsivät jopa eläkkeelle).

Taas ajan kanssa palasi rauha maahan; tältä näytti mutta mitä vielä?

Niinkuin sanoin tiloihin oltiin jo totuttu, mutta “ahdasta” vaan oli. Perustettiin oikein Lay Out-työryhmä joka tosissaan pohti muutoksia. Siinä oli niin duunaria kuin johtajaakin ja kaikki siltä väliltä. Tulostakin alkoi syntyä. Tuli jos jonkinlaista ehdotusta tila järjestelyiksi. Näillä ehdotuksilla oli vain se ero aikaisempiin “koti-inssi” ehdotuksiin, että niillä haluttiin muuttaa työolosuhteet mahdollisimman hyväksi kaikkien kannalta. Työn tekijät kuluttivat paljon myös vapaa-aikaansa, miettivät ja piirsivät toinen toistaan fiksumpia ideoita. Niin teki myös allekirjoittanut. Siinä meni viikonloppuja, meni myös bissee ja kossuu, jälkeä syntyi.

Sitten tuli “oikeat” inssit. He mittailivat, tutkailivat, kopioivat, paransivat, väänsivät ja käänsivät esitettyjä vaihtoehtoja. Hyvältä näyttää, väännetään hihnoja tuonne ja tänne näin se kyllä mahtuu, tullaan tuolta ja mennään tuonne. Kyllä se tästä.

Mitäs sitten tapahtui? Oli suuren “raadin” vuoro (ei työntekijöitä) ei ne mahdu sinne, eikä tänne, on liian matalaa, on kantavaa, on tolppaa, on vaikka mitä. Ahaa... elämys, kun ei tänne, niin hm...hm...hm. Perustetaampa vaikka toinen työryhmä, ketä, mitä, ketkä ja miten? siirretään muualle, tutkikaa, miettikää ja kertokaa, aikaa on vuoden loppuun. Tähän ryhmään ei valittu ainuttakaan työntekijää.

Mutta tuli "vuoto", pääsin selville kokouksesta sen jäsenistä, aikataulusta ja tavoitteista. Muistutin YT:stä, joten sain suullisen kutsun ensimmäiseen kokoukseen. Siellä tosin olin ainut työntekijöiden edustaja joten ensimmäinen puolituntinen kului YT-lakia pohtien. Minä tietenkin jouduin muistuttamaan alkeismenettelyistä mitä ne ovat. Sain onneksi tukeakin (1 henkilö) vaikka olinkin yksin niinkuin mainitsin. Tulihan siellä myös kommentteja ("johan on kumma kun ei työnantajan edustajat saa käydä edes ryhmässä kahvikeskusteluja ettei luotta-

musmiehet olisi aina mukana") + ("tämä ei ole YT:tä, tämä on vaan ryhmä joka miettii ja miettii, ei tee päätöksiä miettii vain"). No, saatinhan sinne sitten kaikki luottarit joiden edunvalvonta-alueisiin nämä siirto- ja tila-aiheet kuuluvat. Jälleen mietitään ja piirretään, nyt taas isommassa "yhteisymmärryksessä" kun vain saatas jotain rauhoittavaa edes jouluksi, sehän tulee jo kovaa vauhtia.

Kerrotaan lisää kun tulee se aika. Mutta tähän lopuksi kaikille tästä huolimatta Oikein Hyvää ja Rauhallista Joulua niin Ulkkilaisille

kuin Pokkilaisillekin: erään työtoverini mukaan Mara... Mara... Mara.

**Terveisin Ulkin vainioilta
Lm Martti Mikkonen**

PS. Mihin muuten YT-ryhmät pikkuhiljaa katoavat !

Joulua kuitenkin myös kadottajille! ,

Toivottaa Sama.

Sanat

*Kauan ajassa eläneet sanat
olivat turhaan odottaneet
hyväilijäänsä.
Ei niitä kukaan rientänyt
kohtaamaan,
ei kukaan vietellyt omakseen.*

*Nyt ne ovat matkalla,
nämä vanhat väsyneet sanat.
Matkalla yön ja unohduksen
maahan
vaikka ne eivät olleet
sanottavaansa sanoneet.*

O.R.

Virkeyttä vesiltä

Se oli kiinteistöjaosto, jossa tarina sai alkunsa. Ajatus koulutusristeilystä syksyn harmauden keskellä, tuntui hyvältä ja kannateltavalta ajatukselta. Kun vielä löytyi kaksi innokasta ihmistä vastaamaan käytännön järjestelyistä, niin eikun tuumasta toimeen.

Ikioma ammattiosastomme sponsoroit taloudellisella panoksella osan matkakuluista. Postiliiton osuus tuesta muodostui alustajista, joihin toimivat Raimo Koskinen ja Seppo Kinnunen. Yritimme saada myös työnantajaa suhtautumaan asiaamme myönteisesti ja höllentämään kukkaronnyörejänsä ns. virkistysmäärärahan muodossa. Tällöin olisimme päässeet matkaan ilman omavastuuosuutta. (Ko. rahaa tiedän muissa yksiköissä käytetyn henkilöstön esittämällä tavalla.) Tätä onnea ei meille kuitenkaan suotu. On kuulemma niin, että tällaisissa tilaisuuksissa vain juodaan viinaa, tullaan kipeiksi, eikä virkistäytymisestä ole tietoaakaan. Tämä herra siivospäällikön suulla. Samainen herra kuitenkin järjestää ostosristeilyn nimeä kantavan matkan Tallinnaan marraskuun lopulla. Lienee tuolloin tarjolla parempaa viinaa. Sellaista, josta ei tule kipeäksi. Ollenee tuo toiminta sitä uutta dynaamista henkilöstöpolitiikkaa, joka tähtää ME-hengen luomiseen.

No, matkaan kuitenkin päästiin. Liki 30 siivoojaa uhmasi Suomenlahden epätasaista pinnanmuodostusta. Kun lähtöä pillit soitti, oli se myös alku totisen työn alkamisesta. Osmo Räsänen avasi tilaisuuden sen lyhyemmän kaavan

mukaan. Raimo Koskinen pureutui keinovalikoimaerittelyyn siitä, kuinka saataisiin kustannustasoa alenemaan puuttumatta palkkaukseen. Päällimmäiseksi kohosi ajanhenkeä haisteleva suoritusidonnainen aikapalkka, malli joka suomennettuna merkitsee urakatyötä tuntipalkalla. Tässä tapauksessa n.20%:n tehon kiristystä työtahtiin. Vakavaksi veti väen. Lyhyesti Raimo kävi läpi myös luottamusmiesorganisaatiosta käytävän neuvottelutilanteen.

TUPO ja TES. Siinä teemat joiden kimppuun Seppo Kinnunen kävi. Hän selvitti mitkä ovat TUPO:n, keskitetyn tai liittokohtaisen sopimusmallin eroavuudet. Näistä viimeksi mainittu olisi sopinut meille (Postiliitto) erinomaisesti, sillä konsernin tuotto on ollut kuluvana vuonna sitä luokkaa, että ulosmitattavaa olisi löytynyt.

Sitten seurasi kansantalouden kokonaisvaltainen selvitys, jossa sinkoilivat korot, inflaatio, investoinnit, tuotto, työpaikat ja ostovoima. Oli siinä sulatteleminen. Kun tähänkin TUPO:on liittyi matala- ja naispalkkaerät ja kun siivoustoimi pitää sisällään nuo molemmat määreet, niin kiinnostihan sekin mitä sieltä kautta on tulossa yleiskorotuksen lisäksi. Todettiin luennoitsijan taholta, että nämä pennokset on upotettu käsittelyyn ja kuljetuksen palkkausjärjestelmien kehittämiseen. Eihän siinä isoista rahoista ole kysymys. Mutta mutta, ketäpä siinä jälleen ylenkatsottin? Myös työttömyysturva, nuoret ja vuosiloma puhuttivat.

Autovarikkojen ja kiinteistötoimen uusien palkkausjärjestelmien 'kehittäminen'. Siinä meille taas mahdollisesti yksi uhka palkkojen alentamiseksi. Tästä sukeutui keskustelu työn määrän ja laadun suhteesta.

Tauon jälkeen Seppo infoili työeläkejärjestelmän muutoksista. Ja sitten repesi. Rävähti keskustelu työnjohdon roolista ja vaikuttamisesta työnjohtamiseen ja henkilöstöjohtamiseen. Henkilöstöjohtaminen ei saanut kovinkaan korkeata arvosanaa yhdenkään työnjohtoalueen työntekijöiltä. Raimo Koskinen lupasi selvittää työnantajan kanssa tarpeen käytävään keskusteluun työnjohdon roolista.

Siinähan sitä oli aperitivia ruokahalun kiihottamiseksi, joten ei kun syömään. Pöydissä luki komeasti 'Pasilan Posti'. Kelpasi siihen ylpeänä istahtaa. Kun puolisoista tuntia oli ahdettu apetta elimistöön polttoaineeksi, jaksoi sitä käydä jatkamaan keskustelua pienryhmissä. Ja huiskivatpa ne mopit vielä paluumatkallakin.

Meren käynti oli sen verran kohtuulista, ettei havaittavia epäviihtyvyyden ilmauksia pahoinvoinnin muodossa ollut havaittavissa. Satamassa sitten 'hei hei' ja 'nähdään maanantaina'. Kiitokset Irmalle ja Railille järjestelyjen osalta.

Merellisin terv. O. Räsänen

JK. Ehkäpä ensi vuonna uudelleen!

Mietteitä vuoden varrelta

Armonvuoksi -95 on kohta takana, josta kielii kaikkien kiire tuotanto alueellamme, joka kaikessa komeudessaan on laajentunut jo Itä-Hämeeseen, tarkemmin sanoen Heinolaan asti. Joka puolella myllätään ja suunnitellaan sekä hallinnollisia että tuotannollisia muutoksia. Työntekijöille on väkisin alkanut kehittyä kuva, että hommassa ei ole hitustakaan järkeä. Ihmiset eivät enää edes tiedä missä ovat virallisesti töissä, saatika sitten tietoa siitä, minkä Vk-työterveysaseman piirin he kuuluvat.

Vuoden -96 työterveyshuollon toiminta suunnitelmat on tehty sekä

meillä postikeskuksessa että ulkomaantuotannossa. Terveys-asema lähetti kauttani viestin, että ne työntekijät jotka eivät ole vielä käyneet ikävuositarkastuksissa tullaan kutsumaan alkuvuodesta -96.

Jostain kummasta syystä on joillekin kehittynyt väärin-ymmäryksen paholainen, koskien työnantajan hankkimia turvakenkiä. Työturvallisuuslaissa on säädetty muutamista erittäinvaarallisista töistä, joissa on pakko käyttää suojaimia ja näihin töihin eivät kuulu meillä tehtävät erilaiset postimies-tehtävät. En kuitenkaan ymmärrä, miksi joku tilaisi turvakengät joita ei aio käyttää. Sen

lisäksi sanoisin, että varpaissa olevat vanhatkin luunmurtumat tahtovat olla kiusallisia myöhemmässäkin vaiheessa, varsinkin kun ilmanpaine muuttuu.

Ensivuodesta kertoisin sen verran, että meille on hyväksytty 10 hengen ASLAK-kuntoutusryhmä. Tähän palaan kuitenkin tarkemmin myöhemmin.

Tsemppiä vuodelle -96
M. Poutanen

Musta Joutsen

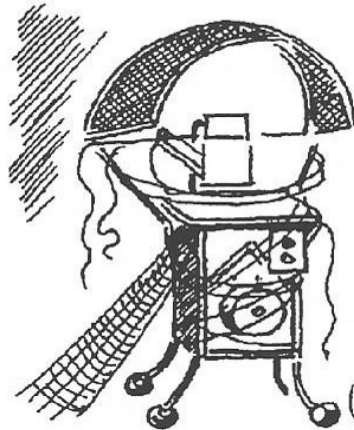
*Utuihin kuvasi
hiljaisella,
viimeisellä rannalla.*

*Maailmasta,
ihmisistä me puhuimme,
sinä kohautit olkapäitäsi,
siinä kaikki.*

*Surumielinen hymysi,
ja huomisen kyynel
itkevät illan viimeisessä,
väsyneessä katseessasi.*

O.R

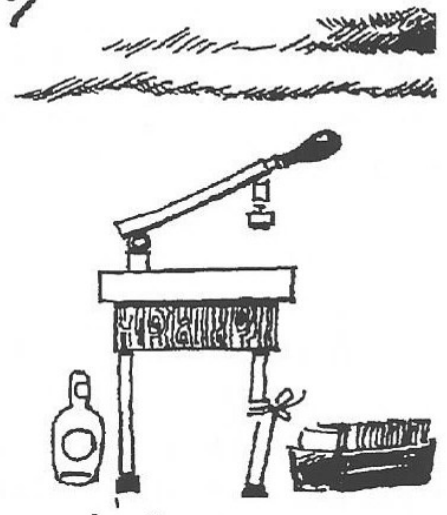
Postimuseon varjonäyttely Pasilassa

SITOMAKONE

LAJITTELIJA 70-
LUVULTA (IRTI-
SANOTTU)

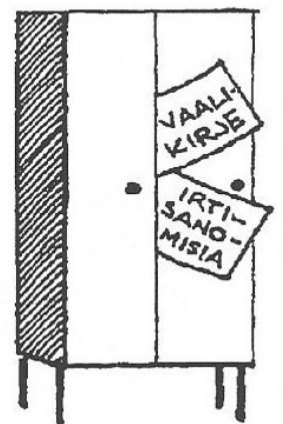
KÄSILEIMA

TUHKAKUPPI
JA
PELIKORTIT

VANHA JA UUSI
JOHTAMIETTYLI

LUURANKOJA
KAAPISSA

MUUTOKSIA

Syksyn mittaan on tapahtunut joitain muutoksia - jopa myönteiseenkin suuntaan.

Tapaus Leskelä

Postikeskus oli ajautua jälleen kriisiin, kun raskaan hallin luottamusmies Leskelän työsuhte purettiin. Häntä yritettiin saada asiakirjan väärentäjäksi. Hän ei asiaa myöntänyt ja neuvotteluja työsuhteen palauttamiseksi piti vähän vauhdittaa uhilla. Viisaasti työnantaja perääntyi loppuviivoilla ja Leskelä on jälleen töissä. Myönteistä asiassa oli se, että ammattiosaston jäsenet olivat valmiita reagoimaan. Myönteistä oli sekin, että työnantaja ei antanut asian mennä arvovaltaksi vaan asia sovittiin. Pahinta asiassa oli se, että henkilöstökonsultti Lampinen jälleen osoitti ao. tiiminvetäjän ja ao. solunvetäjän avustuksella ylitiöpäisen rohkeutensa ja aliarvoisen henkilöstöpoliittisen asenteensa uhkaamalla postinkulkua. Asialle olisi jo aika saada ratkaisu. Luulisi korkeampien työnantajatahojen jo kiinnostuvan vakavasti, kun eri sählinkien jäljet aina johtavat yhteen ja samaan henkilöön. Normaalisti yrityselämässä tällainen tehosekoittaja olisi kykyjään vastaavassa tehtävässä. Kuulopuheiden mukaan kyseinen lampinen oli käynyt Lahdessakin rauhoittamassa postinkulkua suunnattomilla puheillaan.

Pienten kirjeiden vapaa päivä

Johdonmukaisella toiminnalla ammattiosasto sai paikallisen tiiminvetäjän taipumaan asiallisesti pienissä kirjeissä rakentamaan työvuorot siten, että jaksossa on 14 työvuoroa kuten muuallakin Pasilan osaston edunvalvonta-alueella. Valitettavasti työvuorojen pidennykset suunniteltiin niin, että kaikki eivät valinneet 14 vuoron mahdollisuutta. Asia on edelleen vireillä. Tavoitteena on saada työvuorojärjestelyt sellaiseksi, että niin työntekijät kuin työnantajakin on tyytyväinen.

Tuntityöläiset

Ammattiosasto on taktiikka-palavereissaan hiukan modernisoanut linjaansa suhteessa tuntityöläisiin. Jo ensi vuoden tuotantoalueen budjettiin ehdotimme, että yhdessä katsottaisiin, missä tuntityöläisiä tai halukkaita osapäiväapulaisia voitaisiin kokopäiväistää. Lisätöiden ja ylitöiden määrä on kasvanut pysyvästi yli 3 %:n, joten perusteita asialle on. Koko maassa keskimääräinen ylitöiden taso on 1,9 %. Viime kuun tietojen mukaan osa-aikaisten määrä on jo ylittänyt ensi vuoden budjettiin esitetyn tason.

Vieraillessani Tukholmassa viime kuun lopulla kyselin paikallisilta, miten siellä tuntityöläisiä käytetään. Tuntityöläisiä tai oikeammin

osapäiväapulaisia on paljon, mutta vain ruuhkahuippuja tasoittamaan. Kaikille annetaan tunteja vähintään 17 viikossa, joka oikeuttaa normalityöntekijöiden tasoihin etuuksiin. Keinottelua työnantaja ei alkuunkaan harrasta. Tässä on huima ero meikäläisen henkilöstöpolitiikan kanssa.

Työnantajankin on pakko liikahtaa asiassa, sillä tuntityöläisillä väärinmitoitettua budjettia ei pitäisi ylittää. Jotakin on tapahtumassa, sillä kuulopuheiden mukaan kokopäiväistämisiä tapahtuisi muutamia - tosin määräaikaiksi työsuhteiksi.

Ammattiosasto valmistaa piakkoin pienen kirjusen tuntityöläisten ja osa-aikaisten työsuhteiden ehdoista, jota jaetaan ao. henkilöille. Ilahduttavaa on että, muutamat kohderyhmästä ovat ymmärtäneet järjestäytyä ammattiosastoomme. Pasilan osasto jatkaa kokopäiväistämistä ja huolehtii samalla kaikkien jäsentensä eduista vanhalla tyylillä tarvittaessa jäsenten aktiivisuutta hyväksikäyttäen.

Jouluisin terveisin Teutori

Muutoksista ja muutosvastarinnasta

Työpaikallamme on viime aikoina tapahtunut paljon suuria muutoksia ja niiden tahti on tuntunut kiihtyvän koko ajan. Tulevaisuudenkin kehitys näyttää muovautuvan jatkuvan muutoksen sävyttämänä.

Kun muutokset myllertävät, jokainen meistä reagoi omalla tavallaan. Saattaa jopa käydä niin, että huomaan vastustavani jotain muutoksen suuntaa. Hyvin usein käy myöskin niin, että vastustan joissakin tapauksissa muutoksia, kun toisissa olen ilolla mukana. Ihannetapauksessa olen itse mukana, yhdessä muiden kanssa luomassa ja muokkaamassa muutoksia.

Käytännössä jokaisen yksilön henkinen reaktio on ainutlaatuinen. Mutta se, miten me ilmaisemme omat sisäiset kokemuksemme on yleensä ympäristön voimakkaasti muokkaamaa: me valitsemme sellaisen käsitteistön ja kielen, joka kuvaa henkistä olotilaamme yleisemmässä kontekstissa. Liitymme muihin, neuvottelemme todellisuudesta ja päätämme sitten yhdessä mikä meitä harmittaa ja mihin ja millaisia muutoksia haluaisimme. Yleensä myös pyrimme kanavoimaan yhteisen harmituksemme suulliseen ja / tai kirjalliseen viestiin ja toivomme, että viestin vastaanottaja muuttaa käyttäytymistään siten, että se lievittäisi harmitustamme.

Ja näinhän me olemme toimineet täällä postikeskuksessamme

antaneet positiivista ja negatiivista palautetta erilaisiin muutoksiin työskentely-ympäristössämme. Olemme monesti nostaneet metelin monista sellaisista seikoista, jotka eivät mielestämme ole oikein. Työnantajan puolella on useimmiten vain vedottu markkinatalouden lakien voimaan ja todettu, että kilpailuympäristön yhä kovetessa ovat työntekijät pakotettuja tinkimään omasta hyvinvoinnistaan.

Lähes kaikki työntekijöiden negatiiviset, jopa aggressiiviset mielenilmaisut on työnantajan puolella käsitetty ns. "muutosvastarinnaksi". Tämä "muutosvastarinta" on jopa erään työnantajan edustajan mielestä aivan ymmärrettävää, koska hänen näkemyksensä mukaan ihmisen aivot vain nyt sattuvat toimimaan siten, että ne tuottavat muutosta vastustavaa käyttäytymistä.

Puuttumatta tässä nyt sen enempiä siihen mitä ihmisen aivot mahdollisesti "tuottavat" tahtoisin tarkastella työnantajankin havaitsemaa "muutosvastarintaa" informaation välityksen ja ryhädynamiikan kannalta. Hienoja sanoja molemmat, mutta tarkoittavat suurinpiirtein sitä, että pystynkö kertomaan toisille yksilönä tai jonkin ryhmän edustajana mitä haluan ja ymmärtävätkö he tämän viestini Ja kuinka eri solut ja tiimit kykenevät hoitamaan duuninsa ryhmänä siten, että työtulos on hyvä, eivätkä ihmissuhteet rapaudu aivan retuperälle. Lisäksi informaation

välityksen tarkastelu johtaa myös vääjäämättä pohdiskeluihin siitä kuinka erilaisilla sanoilla ja viesteillä työntekijöitä (ja työnantajaa) voidaan johtaa harhaan.

On jo kauan ollut ilmeistä, että yrityksessämme on siirrytty sellaiseen, osaltaan vääristyneeseen yrityskulttuuriin, jossa sloganit "markkinatalouden kovat lait", "kiristynyt kilpailutilanne" ja "työelämän välttämättömät joustot" ovat olleet kelvollisia aivan minkä tahansa muutoksen perusteena. Suurimmatkin älykkäpiömaisyydet on voitu perustella vanhalla jesuiittamaksiimilla, jossa tarkoitus käy keinojen edellä. Monet postikeskuksemme tapahtumat ovat toisaalta myöskin osoittaneet, että tavat joilla asiat tehdään voivat olla tärkeämpiä kuin lopputulos.

Kaikissa ilmiöissä on monia tasoja ja niinpä täällä rakkaassa postikeskuksessamme kulkee kaikille tutun työntekijöitä jyräävän liiketalousdarwinismin rinnalla eräänlainen "pidetään sitruuna tuoreena ennenkuin se puristetaan" mentaliteetti, sekin kai kopioitu joistakin amerikkalaisista tai japanilaisista liikeyrityksen pyörittämistä käsittelevistä oppikirjoista. "Tuetaan omaehtoista liikuntaa" ja jaetaan tietoa alkoholin haitoista (samaan aikaan, kun potkitaan alkoholisoituneet työntekijät surutta ulos).

Vielä kolmannenkin tason olen ollut huomaavinani ja siihen olen sijoittanut jo hieman toivoakin. Eräät työnantajan edustajat ovat (ehkä ensimmäisen kerran postin historiassa) vihdoinkin ilmeisesti ymmärtäneet, että olemme kaikki samassa veneessä ja, että tulosta tekevät vain tyytyväiset työntekijät, joiden ponnistuksille annetaan todellinen arvo, jotka pystyvät itse parhaiten määrittelemään kuinka työt suunnitellaan ja joista tuntuu, että heidän mielipiteilleen annetaan arvoa. Myönnettäköön, että em. oletus kuulostaa minustakin hieman epäuskottavalta, mutta täytyy kai ihmisen yrittää johonkin hyvään uskoa.

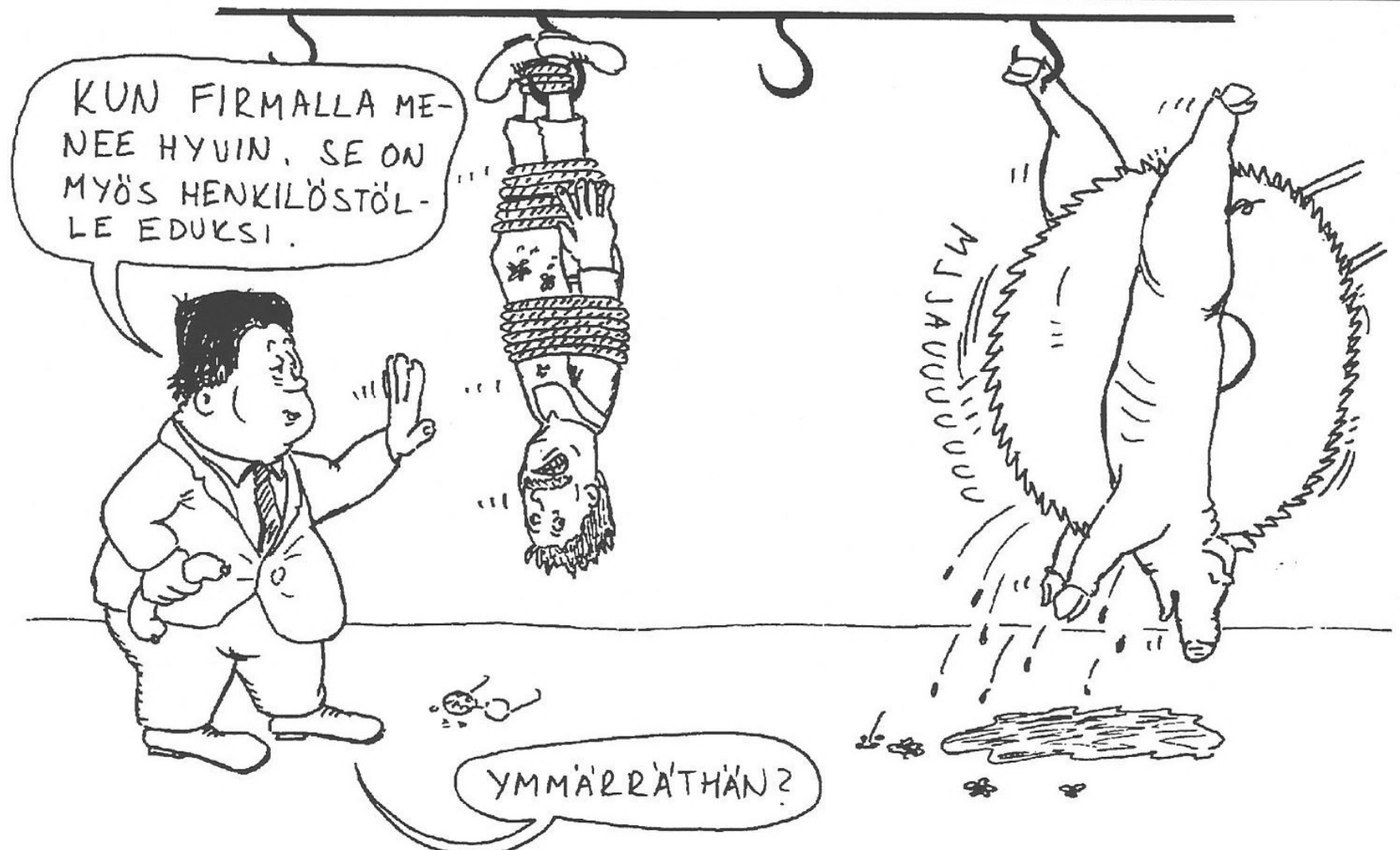
Kaikki argumentit ovat viestejä, myös muutosta vastustavat sellaiset. Nämä viestit eivät tarkoita sitä, että

viestin lähettäjän aivoissa toimisi jonkinlainen "muutoksenvastustusgeneraattori", vaan yksinkertaisesti sitä, että hänellä on jotain asiaa. Jos ihminen sanoo, että häntä ottaa päähän työpaikalla olo siksi koska siellä on sellaista tai tällaista, niin ihmisten, joille maksetaan palkkaa siitä, että he pitävät työntekijät tuottavina, tulisi ottaa puheet ja mäkätykset vakavasti ja miettiä, kuinka saada tuo työntekijä iloisemmaksi (lue: tuottavammaksi). Tietysti myös meidän kaikkien työntekijöiden oma tehtävä on pitää mielempä iloisena ja yrittää vaikuttaa asioihin siten, että ne olisivat paremmin sekä itsellä että muilla. Mutta kaikenmaailman höpötys EU:iin liittymisestä, yleisestä taloudellisesta tilanteesta ym. on aivan turhaa; jos meille ei tule päivän hesaria ja telkkari on pimeä,

niin palkkaa voisi nostaa sen verran, että tilanne korjaantuu. Jos postilla menee oletettavasti kauhean huonosti jo parin vuoden päästä ja joudumme silloin tinkimään eduistamme, niin minkä ihmeen takia meitä nyt puristetaan. En halua puhelinta, kirjettä Vennamolta, enkä matkaa Ilmajoen viimeiseen postikonttoriin. Haluan rahaa ja työviihtyvyyttä.

Työnantajan edustajat antavat usein viestin: "Te olette tyhmiä, vain me tiedämme totuuden". Työntekijät viestivät usein: "Haista..."

Jouko Punola

Kesäyön painajainen

ESIPUHE

Alunperin lähetin tämän juttuni toimitukselle jo kesäkuun (1995) alussa, jotta se varmasti ehtisi lehden juhannusnumeroon (joka jäi ilmestymättä). Älkää ihmetelkö, jos tämä tekele lopulta osuu vaikka johonkin joulunumeroon. Sen verran minua risoo, etten enää rupea tekemään juttuja eri sesonkeja varten.

HENKILÖT

(luettelo poistettu palstatilan ja kustannusten säästämiseksi)

I

Tehdassali. Koneet kolisevat.

TYÖVÄKI: (vaiti koneiden ääressä)

SIIVOOJATYTTÖ: (pyyhkii lattiaa)

APUJOHTAJA: (tulee paikalle) Hyvää huomenta!

TYÖVÄKI: (kukin omia aikojaan) Huomenta. Hyvää huomenta (jne)

TOISINAJATTELEVA DUUNARI: (puoliääneen)

Huomenta, luunjärsijä.

APUJOHTAJA: Huomenna, juhannusaattona on sitten ne pirs-keet niille, jotka eivät matkusta. Tulettehan joukolla?

TYÖVÄKI: (ääniä sieltä täältä) Tullaan. Kyllä kyllä. Jep (jne)

TOISINAJATTELEVA: (mutisten) Ja paskat mä herrojen hömpötyksistä.

APUJOHTAJA: (poistuu)

TYÖVÄKI: (jatkaa töitään)

II

Lähiömetsää roskineen. Tanssilava, jossa karkelot käynnissä. Puu ja penkki etualalla.

PUISTOKEIJU: (istuu oksalla ja näppäilee käsilaukkutieto-konettaan)

LÄHIÖPEIKKO: (toisella oksalla) Mitä sä puuhaat?

PUISTOKEIJU: Kai tämä on jotain huuhaa-puuhaa. Tämä ihmispeli. Duunarit aina vähän heikoilla.

LÄHIÖPEIKKO: Mikset pelaa toisinpäin?

PUISTOKEIJU: Älä höpjä. Kupletin juoni on siinä, että köyhyys täytyy hävittää.

LÄHIÖPEIKKO: Helppo homma. Ei tarvitse kuin tuhota ne köyhät.

PUISTOKEIJU: Kiitos neuvosta, välkky.

LÄHIÖPEIKKO: Saanks mäkin kokeilla?

PUISTOKEIJU: Kuulehan mörkö. Eiköhän näin juhannus-aattona voitaisi keksiä jotain hauskeempaa?

LÄHIÖPEIKKO: Joo, mennään pensaikkoon!

PUISTOKEIJU: Älä horise. Tarkoitan, että olisi kiva päästä mukaan noiden ihmisten rientoihin.

LÄHIÖPEIKKO: Älä hem...

PUISTOKEIJU: Hys! Katso... (supattaa jotain)

APUJOHTAJA JA SIIVOOJATYTTÖ: (istuutuvat penkille siiderilasit kädessään ja varapullo mukanaan) (puhetta ei aluksi kuulu tanssimelun takia)

ÄÄNIVALTA: Ja nyt rannalle kokkoa katsomaan! (lava tyhjenee)

APUJOHTAJA: Suostutko?

SIIVOOJATYTTÖ: Miksi sä mua luulet?! Meinaatsä, että sä stikkaat fyrkkaa ja...

APUJOHTAJA: Älä käsitä väärin. Puhuin uudesta

hommasta. Kolminkertainen palkka. Matkoja luksusluokassa. Melkein muodollinen virka. Noin niinku - sanisinko - edustusvaimona.

SIIVOOJATYTTÖ: Jaa... Täytyy funtsata. Joo, emmä vielä oikeen tiedä.

LÄHIÖPEIKKO: (hypähtää keskustelijoiden eteen ja karjahtaa karmeasti)

APUJOHTAJA: (luikkii pelästyneenä pois)

SIIVOOJATYTTÖ: (pyörtyy)

PUISTOKEIJU: (pamahtaa paikalle) Mitä oikein tarkoittit? Tärvelit koko jutun.

LÄHIÖPEIKKO: (nolona) Mä yritin vaan niinku auttaa.

Luulin, että likka kapsahtaisi äijän kaulaan ja...

PUISTOKEIJU: Hemmetin koheltaja. Häivy, ennenkuin tuo herää! Yritän pelastaa mitä pelastettavissa on.

LÄHIÖPEIKKO: (menee piiloon)

PUISTOKEIJU: (rientää pois)

SIIVOOJATYTTÖ: (edelleen tajuttomana)

PUISTOKEIJU: (palaa takaisin taakseen viitoillen)

Tännepäin, ritari uljas! Ei minua tarvitse pelätä. Olen vain pelkkää ilmaa.

NUORI DUUNARI: (tulee empien esille)

PUISTOKEIJU: Hoida tämä tyttö!

NUORI DUUNARI: Mitenkäs minä...

PUISTOKEIJU: (livahtaa piiloon)

NUORI DUUNARI: Tuota... Oletko sinä hengissä vai...

SIIVOOJATYTTÖ: (herää) Missä mä oon?

NUORI DUUNARI: Täällä duunipaikan puistossa.

Minä...

SIIVOOJATYTTÖ: (kapsahtaa duunarin kaulaan) Sä pelastit mut siltä kauheelta hirviöltä.

NUORI DUUNARI: Hirviöltä? Apujohtajaltako?

Minne se ukko katosi?

SIIVOOJATYTTÖ: Eiku... Äläkä Kysele. Vie mut pois tästä kauheesta paikasta! (alkaa kiskoa duunaria mukaansa)

NUORI DUUNARI: (tottelee) (Nuoret poistuvat toisiinsa lem-mekkäästi tukeutuen)

PUISTOKEIJU JA LÄHIÖPEIKKO: (palaavat näyttämölle)

PUISTOKEIJU: Huh huh. Tuli tämä sentään jotenkuten kunnialla hoidettua.

LÄHIÖPEIKKO: Mutta likkahan jäi vieläki niinku köyhäksi.

PUISTOKEIJU: Niin, kun sinä onneton menit yrittämään enemmän kuin mihin pystyt.

LÄHIÖPEIKKO: Joo, pieleenhän se meni. Mut palikat ei sopinu niinku yhteen.

PUISTOKEIJU: Vieläköhän se miesparka täällä harhailee? Onkohan se ihan poissa tolaltaan.

LÄHIÖPEIKKO: Mennään etsimään. Jos vaikka saatais se niinku rauhoittumaan.

PUISTOKEIJU: Sinähän et tule taas niinku sähläämään.

LÄHIÖPEIKKO: Miksemmä vois auttaa?

PUISTOKEIJU: Sinä? Hah hah. Sinä et osaa muuta kuin koheltaa.

LÄHIÖPEIKKO: Osaan mä muutaki. Kuules tätä. (Matkii satakieltä)

PUISTOKEIJU: Hyvä on. Saat huolehtia äänitehosteista, kunhan pysyt piilossa.

LÄHIÖPEIKKO: Kiva kun sä luotat muhun.

PUISTOKEIJU: Se on siinä ja siinä.

LÄHIÖPEIKKO: (osoittaa penkkiä) Katso, mitä niiltä ihmisiltä jäi.

PUISTOKEIJU: (ei jää kuuntelemaan, poistuu metsään)

LÄHIÖPEIKKO: (jää ihmettelemään penkille jäänyttä juoma-kalustoa)

III

Lähiömetsää. Penkki.

APUJOHTAJA: (tulee näyttämölle, istuu penkille ja päyilee ympärilleen) Se oli varmasti harhaa. Siten on siiderit. Nyt pitää rauhoittua.

ÄÄNIMETSÄSTÄ: (satakieli)

APUJOHTAJA: Ei tässä hätää. Pitäisiköhän mennä sitä kokkoa katselemaan? (haukotellen samalla) Taidan ensin vähän levätä. (kallistuu makuuasentoon ja nukahtaa)

PUISTOKEIJU: (tulee paikalle, katselee nukkuja)

ÄÄNIMETSÄSTÄ: (kehrääjä, lehtokurppa)

PUISTOKEIJU: Siihen se on sammunut.

ÄÄNIMETSÄSTÄ: Pitäisikö herättää?

PUISTOKEIJU: Ei kai tuohonkaan sitä voi jättää.

ÄÄNIMETSÄSTÄ: (kirkuvaa mekastusta)

PUISTOKEIJU: (toljottaa tyrmistyneenä)

APUJOHTAJA: (ponnahtaa istumaan kauhu kasvoillaan, tuijottaa keijua)

PUISTOKEIJU: (kauniisti hymyillen) Ei hätää. Tulin auttamaan sinua. (huutaa metsään) Hiljaa siellä!

ÄÄNET: (vaikenevat)

APUJOHTAJA: Ku-kuka sinä olet? Ja mitä ne hirveät äänet?

PUISTOKEIJU: Olen puistokeiju. Ja nuo äänet tulivat pöllöjen nahistelusta.

APUJOHTAJA: Ja sinä sait ne lakkaamaan!

PUISTOKEIJU: Niin, minua totellaan täällä. Linnutkin laulavat käskystäni.

ÄÄNIÄ METSÄSTÄ: (yö lintuja)

APUJOHTAJA: Olet ihmeellinen.

ÄÄNIMETSÄSTÄ: Tilituli, tilimeni (jne)

APUJOHTAJA: Mikä lintu noin laulaa?

PUISTOKEIJU: (hölmistyneenä) En tiedä.

ÄÄNI: (uudelleen sama laulu)

PUISTOKEIJU: (itseksseen mutisten) Möhlii minkä ehtii.

APUJOHTAJA: Uskallanko kysyä? Mikä lintu olet?

ÄÄNI: Viski sieppo.

PUISTOKEIJU: (vihaisena) Ole hiljaa!

APUJOHTAJA: (rohkeutensa takaisin saaneena) Taidat olla meidän väkeä!

ÄÄNI: (ei vastaa)

APUJOHTAJA: Miksi et puhu?

ÄÄNI: Keiju kielsi.

PUISTOKEIJU: Ai että minä kärsin!

APUJOHTAJA: No, minä tulen sinne.

PUISTOKEIJU: (hätääntyy) Älä! Anna minun hoitaa! (myöhästyy estämisaikaisissaan, jääneuvottomana paikalleen)

APUJOHTAJA: (katoaa metsään)

HÄNEN ÄÄNENSÄ: Missä olet?

TOINEN ÄÄNI: Täällä kiven takana piilossa.

PUISTOKEIJU: Voi, ei!

APUJOHTAJAN ÄÄNI: (kauhuntaiteista huutoa)

APUJOHTAJA: (juoksee huutamistaan jatkaen näyttömön poikki ja katoaa) (Huuto lakkaa vaimeten, diminuendo)

PUISTOKEIJU: (kiukkua pihisten) Täytyikö vielä tämäkin kestää!

LÄHIÖPEIKKO: (hoipertelee näyttämölle tyhjä siideripullo kädessään)

PUISTOKEIJU: Siinä se höyhentämätön viskisieppo tuleekin! Mitä sinä sille ukko-paralle taas teit?

LÄHIÖPEIKKO: En mitään. Tätä sen mehuakin (örp) oli vielä vähän jäljellä, muttei se vaan välittänyt ottaa. Mut ihan hyvää se oli. (panee pullon penkille)

PUISTOKEIJU: Et siis tehnyt mitään? Paitsi että säikäytit toisenkin kerran!

LÄHIÖPEIKKO: Ethän ole vihainen?

PUISTOKEIJU: Arvaa!

LÄHIÖPEIKKO: Älä kelju ole mulle keiju. Hyvää mä kuiteski tarkoitin.

PUISTOKEIJU: (huokaisten) Niinpä niin, peikko raasu, sitähan sinä kai. Opitkohan koskaan tekemään jotain oikein.

LÄHIÖPEIKKO: Emmä kai koskaan. Olen tyhmä. Olen kömpelö. Olen ruma.

PUISTOKEIJU: Siis täydellinen hirvitys, hih hih!

LÄHIÖPEIKKO: Miksi sä lyötyä lyöt? (purskahtaa hillittömään itkuun)

PUISTOKEIJU: Älä! Älä ihmeessä vollota! En kestä tuota. Sinä hellytät minut ihan voimattomaksi.

Mutta ei kai se mitään. Onhan nyt juhannus. Tule, mennään pensaikkoon. (Tarttuu peikkoa kädestä ja vetää mukaansa pois näyttämöltä)

MUUAN VANHA MIES: (tulee paikalle, korjaa penkille jääneen pullon muovikassiinsa, jatkaa kulkuaan)

IV

Tehdassali. Koneet kolisevat.

TYÖVÄKI: (vaiti koneiden ääressä)

SIIVOJATYTTÖ: (pyyhkii lattiaa)

APUJOHTAJA: (kulkee ohi) Huomenta.

TYÖVÄKI: (kukin omia aikojaan) Huomenta. Hyvää huomenta (jne)

TOISINAJATTELEVA DUUNARI: Ja paskat.

TYÖVÄKI: (jatkaa töitään)

ESIRIPPU: (sulkeutuu hiljalleen koneiden kolistessa)

JÄLKIPUHE

Edellä olevaan en (ainakaan tahallani) ole sisällyttänyt mitään erityistä sanomaa. Pyrin näet puolueettomasti olemaan jokaisen (kolmen tai neljän?) lukijani kanssa samaa mielipuolta asiasta kuin asiasta. Kukin siis täydentäköön mielikuvitustaan käyttäen tätä väljää käsikirjoitusta omien tykkäämistensä mukaisesti.

J. HÄKÄ

Nuoriso-palsta

Päätimme 9.11.195 pidetyssä NUJA:n (Nuorisajaosto) kokouksessa aloittaa Pasillissa kokeiluluontoisesti Nuorisopalstan pidon. Palstalla on tarkoitus kertoa nuorille ajankohtaisista asioista sekä muutenkin mitä nuorisointamalla tapahtuu niin Postiliitossa kuin Pasilan osastossakin. Palstalle voi kirjoittaa kuka hyvänsä itsensä nuoreksi tunteva Pasilan osaston jäsen. Sellaista asiaa ei ole, mistä palstalle ei voisi kirjoittaa. Otamme mielellämme vastaan arvosteluja ja mielipiteitä varsinkin nuorisotoiminnasta, mutta myös tavallisia ja myöskin epätavallisia juttuja voi palstalle jättää. Jutut voi osoittaa Pasilan osastoon: Pasilli, PL 25, 00231 HKI tai voit toimittaa jutut suoraan Raskaan postin Raidekahvion läheisyydessä sijaitsevaan luottamusmiesshuoneeseen.

Postiliitto järjesti syksyn mittaan kaksi nuorisokurssia, jotka olivat suunnattu liiton alle 35 vuotiaalle jäsenille. Valitettavasti näillä kursseilla ei ollut

ketään Pasilan osastosta. Myönnettäköön syyllisyytteme, emmehän tiedottaneet näistä kursseista millään tavalla. Toivottavasti asiaan tulee huomattavaa parannusta tämän palstan kautta.

Nuorisajaosto yritti järjestää syksyllä omaa tilaisuutta Pasilan osaston nuorille. Tilaisuuteen ilmoittautui ansiokkaan? tiedottamisen ja mainonnan jälkeen kaikkiaan kolme osastomme jäsentä. Näille kolmelle erityinen kiitos aktiivisuudesta. Valitettavasti tilaisuus sattui samaan ajankohtaan kuin työnantajan järjestämä parintunnin risteily kaupungin edustalla. Kuitenkaan yrittänyttä ei laiteta ja näinollen nuorisajaosto päätti yrittää uudelleen ensi keväänä. Haaveilemme tilaisuuden järjestämisestä laivalla, joka veisi meidät Tallinnaan. Asia on niin pahasti kesken ettei siitä ole vielä juuri muuta kerrottavaa. Heti kun kerrottavaa on lisää, tiedotamme siitä sekä tällä palstalla että erillisillä tiedonannoilla.

Etukäteen esitämme kainon toivomuksen, että toivottavasti tähän tilaisuuteen osallistuu sen verran väkeä, että se kannattaa järjestää, eikä meidän tarvitse aloittaa pohdintaa jaoston tarpeellisuudesta.

Nuorisajaosta voisi kertoa sen verran, että siihen kuuluvat Vikanin Ami nuorisovastaavana ja puheenjohtajana, Katilaisen Petra, Vesterisen Saija, Suurosen Anita ja Tuomisen Juha raskaasta postista, Nevalaisen Sami ja Penkkimäen Matti EPL:stä sekä Mannisen Harri ULK:sta ja Saarisen Jaana arvokäsittelystä.

Jos sinua kiinnostaa nuorisotoiminta tai sinulla on jotain muuta asiaan liittyvää mielessäsi, niin ota ihmeessä yhteyttä johonkin meistä. Varsinkin kirjepostista kaipaamme mielenkiintoa omaavaa tai omaavia nuoria mukaan toimintaan.

Juttuja ja mielipiteitä odotellessa HYVÄÄ JOULUA kaikille.

NUJA:n psta Juha Tuominen

Huomio nuoret!

Nyt aloitetaan Pasillissa uusi nuorisopalsta. Palstalla kerrotaan nuorill tarkoitetuista tilaisuuksista sekä muista nuoria koskevista asioista. Palstalla voi kirjoittaa kuka hyvänsä. Aiheita jutuille ei ole rajattu mitenkään, kunha aiheet pysyvät hyvän maun rajoissa. Voit kehua, haukkua tai muuten vai ilmaista mielipiteesi osaston toiminnasta.

Jutut voit toimittaa joko raskaan postin Raidekahvion läheisyydess sijaitsevaan luottamusmiesshuoneeseen tai lähettää ne osoitteella: Pasilan osasto Pasilli, PL 25, 00011 POSTI.

Nyt voit toimittaa myös juttusi sähköpostiosoitteisiin:

sami.nevalainen@posti.telebox.fi tai

matti.penkkimaki@posti.telebox.fi

sinne voit toimittaa myös sellaista kritiikkiä jota et halua julkaistavan.

Musa-nurkkaus

Tällä palstalla kerron vähän uusista, hyvistä tai muuten vain mielenkiitoisista äänitteistä. Olen ammatiltani musiikkikirjastonhoitaja Töölön kirjastossa ja seuraan siis uutta ja vanhaakin äänitetulvaa työni ja harrastukseni vuoksi. Minulla on myös menneisyys Pasilan postikeskuksessa (kirjepostissa, raskaassa postissa ja lehti-postissa), tosin siitä on jo monta vuotta. Tarkoitukseni on esitellä äänitteitä, jotka minusta ovat tutustumisen arvoisia. Tässä muutamia levyjä joita minun käsiini on sattunut tämän syksyn kuluessa.

Bela Fleck: *Tales from the Acoustic Planet*

Bela Fleck oli viime kesänä Porin Jazz-festivaaleilla Flecktones yhtyeensä kanssa ja soitti kuulemma erittäin hyvän konsertin.

Flecktonesien kanssa hän on tehnyt kokeilevaa ja omaperäistä sähköistä jazzia, jossa kuuluu hänen juurensa bluegrassissa ja kantrissa.

Tällä levyllä hän on periaatteessa sooloartistina, vaikka Flecktonesien kavereita onkin soittajina eri kappaleilla.

Bela Fleck on hankkinut levyille ystäviään soittamaan kanssaan: kovan luokan jazzmuusikoita kuten Chick

Corean ja Branford Marsaloksen sekä minulle tuntemattomampia kantri ja bluegrass miehiä. Bela toteaa levyn kansitekstissä: "Suunnitelmani oli tutustuttaa suosikkimuusikkoni ja parhaat musiikkiystäväni toisiinsa ja tehdä yhdessä heidän kanssaan matka musiikin lähteelle." Kaikki instrumentit levyllä ovat akustisia ja soittajat mestareita. Itse musiikki on kaunista, lämmintä ja melodista musiikkia isolla M:llä. Minun omia suosikkejani levyllä ovat mm. In Your Eyes, jolla soittavat Chick Corea (piano) ja Edgar Meyers (basso), jousikvartetin kanssa soitettu Jayme Lynn ja kaunis kehtolaulu For Sascha.

Cesaria Evora: *Cesaria*

Cesaria Evora on Kap Verdeläinen n. kuusikymppinen laulajatar, joka on ollut tällä ja edellisellä levyllään Miss Perfumado korkealla maailmanmusiikki listoilla. Kap Verde on saarivaltio Afrikan länsirannikolla ja se on entinen Portugalin siirtomaa.

Cesaria Evoran musiikissa yhdistyvätkin afrikkalaiset rytmit ja portugalilainen Fado.

Cesaria Evoralla on kaunis, elämää eri puolilta nähneen naisen ääni. Hänen kappaleissaan ja tulkinnoissaan on lämpöä ja elettyä elämää. Musiikissa soivat kitarat (cavaquinho), viulut ja haitarit iloisesti, kaihoisasti ja surumielisestikin.

Paul Weller: *Stanley Road*

Vanha Jam ja Style Council veteraani Paul Weller on tehnyt urallaan parisenkymmentä levyä. Style Councilin loppuaikoina ja ensimmäisen soololevyn aikoihin Weller vietti jonkinlaista uransa suvantovaihetta. Nyt parin viime vuoden aikana Welleristä on tullut taas tärkeä esikuva nuorille brittibändeille kuten Oasikselle ja omakin ura on kääntynyt jyrkkään nousuun.

Paul Wellerin edellinen studiolevy Wild Wood oli yksi miehen uran parhaita ja uusi Stanley Road on lähes yhtä hyvä. Stanley Roadilta puuttuu kuitenkin se monipuolisuus, joka teki Wild Woodista niin upean levyn. Stanley Roadilla kuuluvat hyvin Wellerin juuret 60-luvun musiikissa: Who ja Small Faces esikuvina. Paul Weller totesi vähän aikaa sitten haastattelussa, jossa häneltä kysyttiin mitä hän tykkää siitä että häntä on sanottu 90-luvun Eric Claptoniksi: "Minulla on yhä särmiä musiikissani ja toivottavasti aina on - jos minun musiikkini muuttuu joskus yhtä tylsältä ja hienostuneelta kuin Claptonin, lopetan musiikin tekemisen. Tai ammun itseni". Siitä ei tämän levyn perusteella ole vielä pelkoa.

James Carter: *Real Quietstorm* James Carter: *Jurassic Classics*

James Carter on uusi nuori, kovassa nousussa oleva saksofonisti, joka on tehnyt vasta muutaman levyn omissa nimissään. Tänä keväänä häneltä

ilmestyi samaan aikaan kaksi uutta levyä eri levy-yhtiöiltä: Real Quietstorm ja Jurassic Classics.

Molemmilla levyillä on yhteistä se, että Carter soittaa oman kvartetinsä kanssa; tosin toisella levyllä on parilla kappaleella vieraileva basisti ja rumpali. Molemmat levyt ovat erittäin taidokasta ja elävää jazzia. Real Quietstorm on balladilevy, jolla Carter soittaa vanhoja tuttuja balladeja kuten Round' Midnight ja omia uusia balladejaan. Real Quietstorm on aika hyvä nimi levyille, sillä Carterin soitossa on hiljaista paloa.

Jurassic Classics taas sisältää vanhoja klassikoita kuten Take the "A" Train, Sandu ja Ask Me Now. Vaatii tiettyä rohkeutta käydä käsiksi tällaisiin klassikoihin, mutta Carterilla riittää taitoa ja näkemystä tehdä kappaleista omiaan. Esimerkiksi Take the "A" Train saa aika raa'an ja vankan käsittelyn, mutta siitä löytyy myös uutta energiaa ja yllättävyyttä.

Hyviä, hienoja ja erilaisia jazzlevyjä kummatkin ja on makuasia, kumpi on parempi. Minä kallistun hienoisesti Real Quietstormin kannalle, mutta toisaalta...

Sonny Landreth: *South of 1-10*

Sonny Landreth on kitaristi ja varsinkin slide-kitaran soittajana varsinainen taitaja. Joku ehkä saattaa muistaa Sonny Landrethin John Hiattin levyiltä Slow Turning, muuten hän lienee suhteellisen tuntematon Suomessa. Tämä on Sonny Landrethin toinen soololevy ja erinomainen tekele onkin. Sonny ei välttämättä ole kovin erikoinen laulaja eikä lauluntekijäkään, mutta kitaristina hän on sitäkin parempi: hänen slidensä vinkuu ja vonkuu bluesin ja New Orleansin sävyillä. Slide-kitaran juhlaa!

Muita tutustumisen arvoisia levyjä:

Weezer: *Weezer*

Punk on noussut viime aikoina Offspringin ja Green Dayn vanavedessä myyntilistoille ja Weezer edustaa kunnialla tätä kategoriaa. Hyvää punkpopia!

Hector: *Kultaiset Lehdet*

Hector on tehnyt parhaan levynsä muutamaan vuoteen, tuttua ja turvallista Hectoria.

Smashing Pumpkins: *Mellon Collie and the Infinite Sadness*

Hieno, mutta ehkä vähän ylipitkä tuplalevy yhtyeeltä, jota on pidetty jonkinlaisena Nirvanan manttelinperijänä grungen saralla.

Neil Young: *Mirror Ball*

Neil Youngin tuorein levy, jolla hänen taustabändinään on Pearl Jam. Youngin ja bändin kemia toimii hyvin, vahva levy.

Hyviä ja vielä parempia levyjä olisi tietysti maailma pullollaan, mutta tällaisia levyjä sattui haaviin tällä kertaa.

Oman työni kannalta olen kiinnostunut saamaan kaikenlaisia kommentteja ja vinkkejä musiikin, kirjojenkin suhteen: lähetelkää sähköpostia.

Ari Penkkimäki

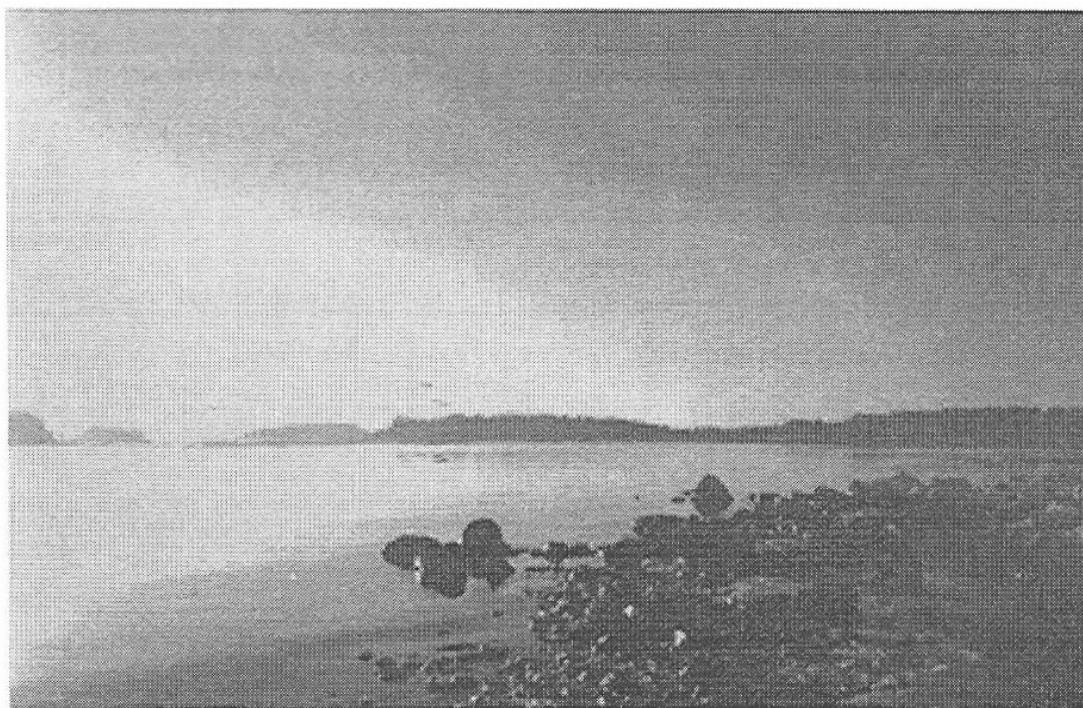
Töölön kirjasto / musiikkiosasto
Topeliuksenkatu 6
00250 Helsinki
sähköpostiosoitteeni:
ari.penkkimaki@lib.hel.fi

Painukaa ulkoilemaan siitä!

Lehden sivuilla on ollut valokuvia Helsingin Vuosaaresta. Mikäli ette vielä ole käyneet tutustumassa Vuosaaren hienoihin maisemiin, niin nyt olisi jo varmaankin aika, sillä Vuosaarissa on mitä mainioimmat ulkoilumaastot.

Ulkoilu on muutenkin tärkeää, ihan vaan sekä fyysisen että psyykkisen jaksamisen kannalta.

terv. kuvaaja

Osoitteenmuutos:

PA-PS

Postiliiton Pasilan
osasto ry

PL 25

00231 Helsinki

Uusi osoite:

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärään osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee PA-lähetysenä eli ilmaiseksi.

